

Posudek bakalářské práce

Mgr. Lucie Pfliegerová, *Moderní česko-italské a italsko-české slovníky*, Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, ak.r. 2012/2013, 68 stran včetně příloh a seznamu použité literatury.

Lucie Pfliegerová předložila práci, jejímž cílem byl ucelený přehled o česko-italských/italsko-českých slovnících se zvláštním zřetelem k těm, které jsou v současnosti k dispozici. Toto ústřední téma autorka zasadila do celkové analýzy italsko-české gramatické i lexikografické tradice. Italsko-české „slovníkářství“ je tu tedy prezentováno společně s dlouholetou tradicí učebnic a gramatik italštiny, jež autorka vymezuje roky 1890-2012. Tento diachronní úsek reprezentuje 57 publikací (učebnic, gramatik, slovníků), které Lucie Pfliegerová na základě vlastních rešerší postupně analyzuje (hlavní důraz je přitom kladen na slovníky od druhé poloviny 20. století do současnosti). V tomto smyslu byly cíle práce jednoznačně naplněny.

Bakalářská práce je rozdělena do pěti základních kapitol (kap. 6 až 9 jsou vyhrazeny závěru, příloze, bibliografii a seznamu zkratk), ve kterých nám autorka představuje základní pojmy lexikografie (včetně podrobné klasifikace či typologie slovníků). Poté přechází k česko-italské a italsko-české lexikografické tradici, přičemž je třeba zdůraznit, že autorka do ní zahrnuje i tvorbu učebnic a gramatik (kap. III.2). V další kapitole je podán přehled a klasifikace moderních italsko-českých / česko-italských slovníků, z nichž jsou pak v další kapitole podrobeny hlubší analýze jen některé z nich. Do této analýzy zahrnuje Lucie Pfliegerová pochopitelně slovník Jaroslava Rosendorfského a sedm dalších, jejichž podrobnější popis nalezneme právě v páté kapitole.

Pokud jde o obsahové náležitosti, nelze této práci v zásadě nic vytknout: autorka provedla vlastní poctivou rešerší, jejímž výsledkem je bezesporu zajímavý soupis různých jazykových textů (od gramatik po slovníky). Tento materiálový základ lze považovat za největší přínos této práce. Naopak ve způsobu zpracování a v některých formálních náležitostech spatřuji bohužel některé nedostatky, ke kterým se teď vyjádřím.

1) Nejprve k těm formálním, které jsou především jazykového rázu. V prvé řadě je zarážející anglická anotace hned na začátku práce, která je skutečně jazykově téměř nepřijatelná. Rovněž některé překlepy (a tu a tam i „hrubky“ – viz „milné“ na s. 30) nepůsobí někdy náhodně, a snižují tak celkovou úroveň práce (např. na s. 56 „Zhledem k...“; na s. 49 v heslu *abbattere* je „zeptat“ místo „zdeptat“). Na s. 23-24 je formulace, jež by zasluhovala upřesnění: „K přídatným jménům se například připojují od nich odvozené zdobněliny nebo adjektiva.“ Na s. 7 jsou zmíněny „humanistické a přírodní vědy“.

2) Pokud jde o některé obsahové body, v podstatě bych měl jen jednu připomínku. Na s. 31 je uváděno Čermákovo slovníkářské desatero včetně stěžejního pojmu „kolokability“, který však není ani předtím, ani potom nijak vysvětlen. Autorka sice tento jev samozřejmě předpokládá, neboť je v lexikografické teorii i praxi zcela klíčový, ale vymezuje ho jen vágně.

Tolik k této jinak zdařilé bakalářské práci, kterou samozřejmě k obhajobě doporučuji, ale vzhledem ke zmíněným (jakkoli nikterak fatálním) nedostatkům se prozatím kloním spíše k hodnocení *velmi dobře*.

V Českých Budějovicích dne 25. ledna 2013

doc. Mgr. Pavel Štichauer, Ph.D.
oponent bakalářské práce